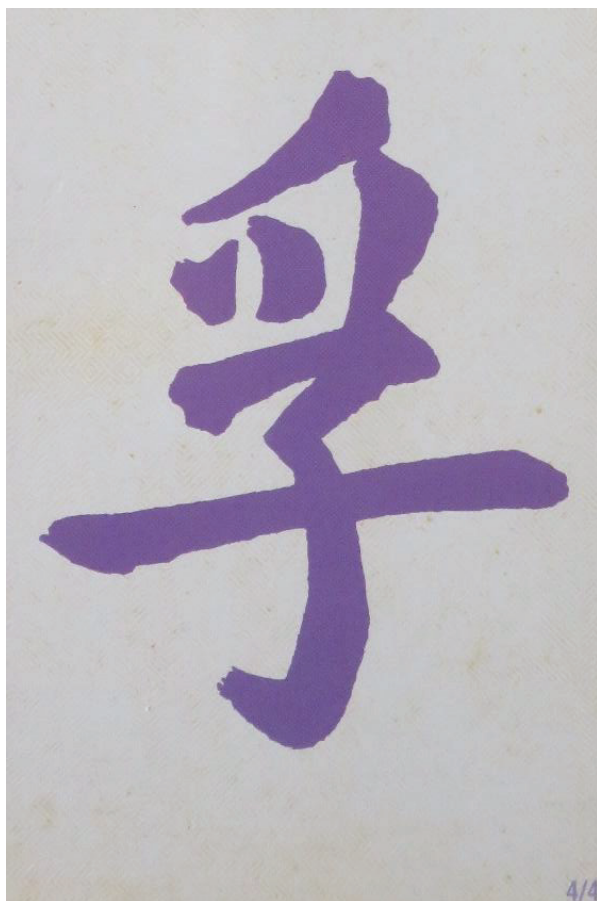

De kaartenbibeleteek

De kaartenbibeleteek

*vraagt aan kaarten
wat ze te beeldzeggen hebben*

著
者

*C
h
o
s
h
i*

ヘルト・レベルゲン
Gert R. Rebergen

***Op een dag loop je dorstig een moeras in
dat aan het opdrogen is.
Als een insect in de modder die uithardt,
een fossiel in wording,
je stofhoest een zucht.
Geduldig zul je wachten.
Eeuwenlang wacht je.***

Lieke Marsman (2026). Ter gelegenheid van poëzie. Uitg. Pluim, pag. 21.

***De verzorger probeert een schoon shirt over mijn hoofd te duwen, wat
niet lukt, ik heb een klein hoofd vol reusachtige gedachtes en nu klemt het
shirt bij mijn oren. Laat me verdomme.***

Emma van Hooff (2026). De waanzinpartituur. Amsterdam/Antwerpen: Atlas Contact, pag. 217.

***Wat is een filosofische probleem. Wat is kan niet zijn, en wat niet is kan
zijn.***

Eric Bindervoet (2026). Erratapedia. Amsterdam: De Harmonie, pag. 8.

Inhoudsopgave

Lijst met titels van de stukjes	pag. 8
Amuse	pag. 11
Associatief-speculatieve stukjes 1 t/m 36	pag. 18
Associatief-speculatieve stukjes 37 t/m 72	pag. 165
Boekenbibleteekje m.b.t. dit boek	pag. 313
Colofon	pag. 321

Lijst met titels van de stukjes

Zonder paginanummering om de pret van het bladeren niet te verstoren.

1. Losse flodders
2. Men weet niet wat het betekent
3. Palomarknoop
4. Echt?
5. Bloemen
6. Grove inleiding
7. Van onderop
8. 75 prentkaarten
9. Boomerang c.s.
10. Twee tranen
11. Foto van
12. Lespakket
13. Doe eens normaal
14. Welkom
15. Beter!
16. Voor de stad
17. Je bent hier
- 18.a. Droom
- 18.b. Aanlijningen
19. Druk, druk
20. Brood delen
- 21.a. Non-digi
- 21.b. De plaat
- 21.c. Gezwets
- 21.d. Zwarte lijst
22. Bezieling
23. Lijntjes
24. Interlumen
25. Blanco
26. Wie je bent
27. Dagvaart
28. Uitstulping
29. Omselfiën
30. Ergernisjes
31. Versje
32. Wit
33. Αὐτός γράμμα (1)

- 34. Αὐτός γράμμα (2)
- 35. Αὐτός γράμμα (3)
- 36. Bultjes
- -. Val
- 37. Ik is trappedoeli
- 38. Wie van de vier
- 39. (Non-)steeds
- 40. Interims
- 41. EN & ENG
- 42. Weg
- 43. Sculptuur
- 44. Bunkertje
- 45. Oefenen – herhalen – trainen
- 46. Mijmerkaarten
- 47. Lijstjes
- 48. Kneiters
- 49. Lesjes
- 50. Benodigd
- 51. Ajax
- 52. Jij ook
- 53. Zat
- 54. Appie
- 55. Stofopslag
- 56. 5-traps
- 57. Verzadigd
- 58. (N)ooit
- 59. Producten
- 60. Symbolen
- 61. Gebaren
- 62. Jong kapitaal
- 63. Soms
- 64. Als soms danst
- 65. O
- 66. Lakken
- 67. Kind-in-jou
- 68. Kreeftje
- 69. Sttttt
- 70/71 Bang & gezichten
- 72. Finaal

***Voor
Jann en alleman***

Amuse

Uit de kaartenbibleteek:

Boomerang (ongenummerd) supports design Anti-onduidelijkheid © Pepijn Rooijens

Dit is het allermeeest persoonlijke boek dat we ooit schreven in de meervoudige we-taal. Het is een-soort-van kijkje in ons flitsen, denken, bedenken & doordenken. Aangezien die flitsen nooit zonder associatief-speculatieve tunneltje van buitenaf ge-/be-/doordacht worden, schrijven we we-taal. De eer is aan het buiten (wereldlijkheden), niet aan een vermeend binnen (innerlijkheden). Dat is een lesje in opvolging van Andrej Bely. Zie stukkie 21.c.

Tweeënzeventig is inmiddels voor mij ons een interessant getal geworden. Voor elk doorleefd jaar één. Da's zat (voorlopig).

Enne hoed je voor de waarheid.

Want de waarheid alleen brengt geen waarachtig waar geacht geheim van een (ver)beeld(ing). Een setje van 4 Japanse Boomerang kaarten leert dat waarheid op z'n minst vergiffenis + vrede + geluk nodig heeft om met z'n vieren in hun alledaagsheid meer waarachtig geacht zou kunnen worden.

Min 4: Japans.

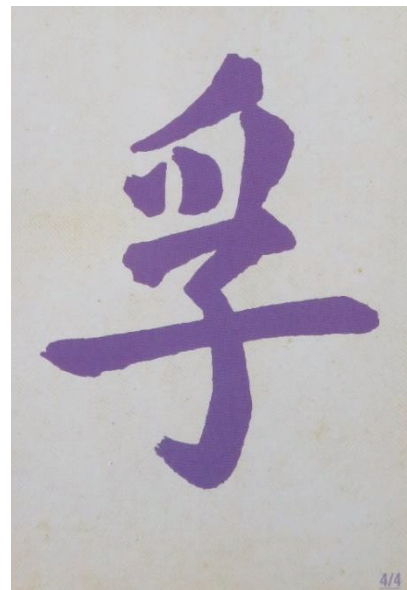
Geluk

Vergiffenis

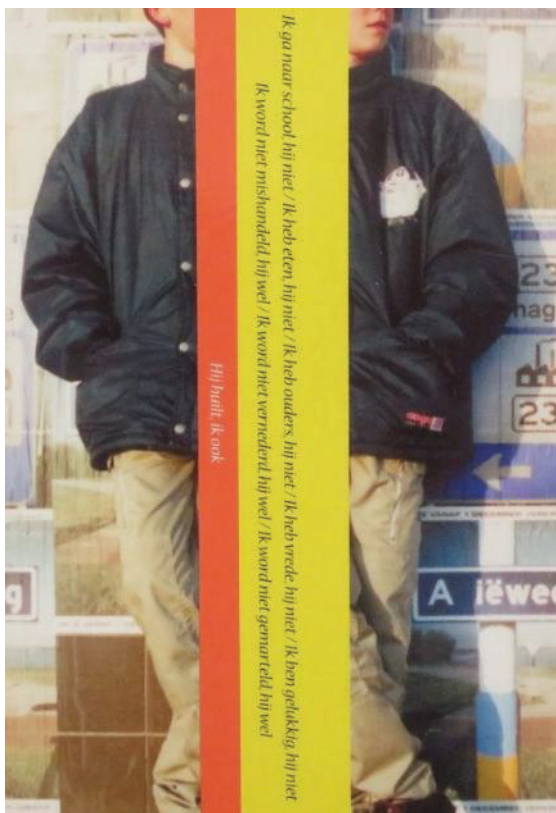
Vrede

Waarheid

*Freecards, Collegecards
Nederland bekent kleur*

*"Ik ga naar school, hij niet.
Ik heb eten, hij niet.
Ik heb ouders, hij niet.
Ik heb vrede, hij niet.
In ben gelukkig, hij niet.
Ik word niet mishandeld, hij wel.
Ik word niet vernederd, hij wel.
Ik word niet gemarteld, hij wel.*

Min 3: Parelkje.

Toen de eerste versie van de 72 stukjes in dit boek geschreven waren, kwam *Kiezen schneiden in Wasser* pas in beeld. Mooi voor het voorwoord, dus. Waarom? Tsja ...

Als je niet aan Instagram, Tiktok en Snapchat meedoet, mis je natuurlijk bootjes. Natuurlijk, want er zijn mensen, vooral jongeren, die de meer bejaarde verspreidingskanalen van teksten niet, nog niet of niet meer bevaaren. Zij beperken hun sociale uitingen tot digitale media die je als oudje niet of niet allemaal kan en wil volgen. Dat er ook in reguliere verspreidingscircuits vele bootjes stilletjes aan je voorbij gaan, weten we wel, maar die krijgen regelmatig een herkansing bij Boekwinkeltjes, boekenbeurzen, boekenmarkten, E-bay, Amazon, flietsreencies van Ger Groot en schrijverswebsites bij p.o.d.-uitgeverijen.

Soms vind je een jong pareltje in een gerenommeerde boekwinkel.

Bij Hijman Ongehoord in Arnhem lagen een paar gedrukte exemplaren van werk van Leonie Zijlstra Kolarov, met de titel *Kiezen is scheiden in Wasser*. Leonie Z. K. = een 23-jarige meertalig dichter, schrijver en interdisciplinair maker, die associatief en zintuiglijk tekst maakt, over de grenzen van het lichaam, dode dieren in baarmoeders, gebroken eierschalen, fysiek verdriet, bloedlijnen en narratieve zwaartepunten. 72 pagina's, geen schutblad, geen inleiding, geen uitleiding, non-herbergzame foto-fragmenten, geen wijswoord van een wijsneus, geen eerste en laatste onbeschreven pagina, geen colofon, zwart-grijs-wit druk, 24 x 16 cm, 17 zwarte en 55 crème pagina's, niks glossy, eenvoudige papiersoort, boeiend dankwoord, onder andere aan haar eigen handen / die mich vinden mit der Sanftheit / van iemand die geen keuze heeft.

- Een eerste oog viel op de pagina's 39 en 40. Een rij van 29 'ietsen' met daarachter 'is een plek'. Onder meer: een rotte ui in je keel is een plek, je schaduw is een plek, een komma is een plek, de dennenbomen die buigen als je je schouders ophaalt zijn een plek.
- Het tweede oog op de zin: een lichaam dat strandt in bijkomstigheden, die verhardten tot een plek.
- Het derde oog op: toen je begon met schrijven / hoestte je klodders aarde op / smeerde die uit over het papier / je porde organen in een donkere kamer / zoals je vluchtig een slak aanraakt / de geur van rotte uien verspreidde zich met elke handbeweging

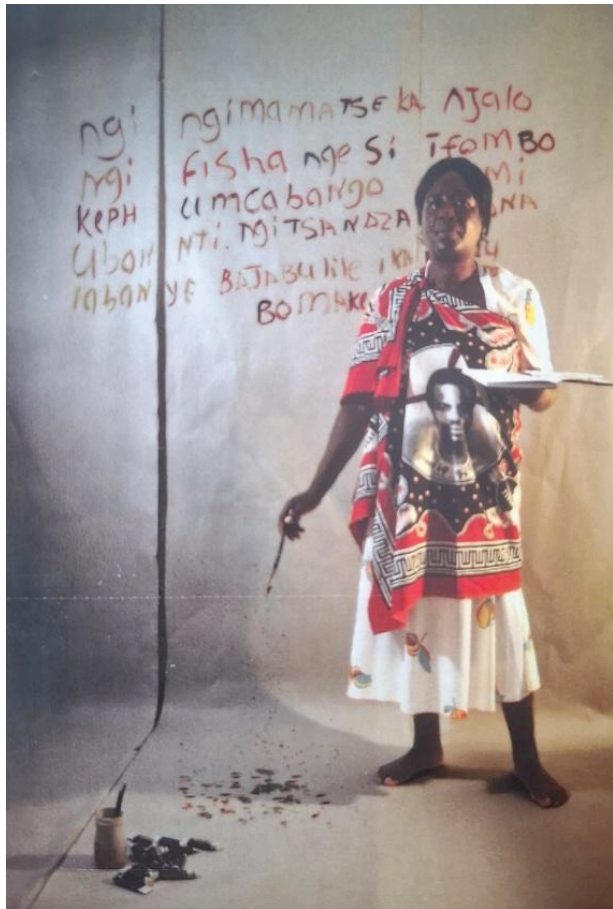
Pareltje verkocht!

Min 2: Bibeleetekje.

Een kaart-waarop-het-woord-kaart-staat, kan ook geen kaart zijn.
Een kaart-waarop-kaart-staat, kan toch ook wel tegelijk een kaart zijn.
Wat is wat dan, als wat is ook niet kan zijn, en wat niet is ook kan zijn?

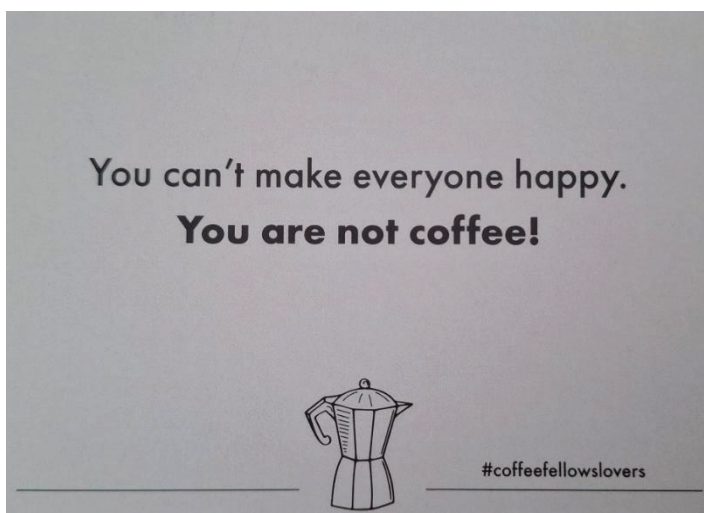
De Koninklijke Bibliobiep in Den Haag zegt dat ze naast boeken, handschriften, catalogi, tijdschriften en kranten ook kaarten verzamelen.
Vraagje. Zou die Haagse bibliobiep onderstaande kaart al in bezit hebben of in bezit willen krijgen?

De navolgende kaart is een kaart-zonder-kaart-erop. De titel is Self Portrait, J.J. Mnisi in Swaziland (Eswatini), en is gefotografeerd door Amanda Kaura in opdracht van Yebo!.
Formaat: 14,8 x 10,0 cm. Een prachtig portret. Maar wier zelf is met de kaart geportretteerd? Is de afbeelding op de kaart een zelfportret van de schilderes J.J. Mnisi, of is de kaart een zelfportret van de fotografe Amanda Kaura? Misschien is iedereen wel aanwezig.
(Terry Kurgan)

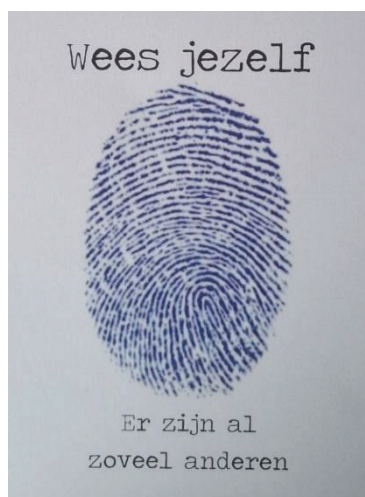

Min 1: Zo'n 7000 stuks.

Twee verhuisdozen vol kaarten wachten op nieuwe aandacht. In pakweg 33 jaar verzameld, sommige een paar keer bekeken, enkele ooit verstuurd omdat ze dubbelden, de rest rustig met z'n alle wachtend in twee kartonnen dozen. Afmetingen van de kaarten: > 97 % meet ongeveer formaat A6 (14.8 x 10.5 cm). De kaarten tonen een (ver)beeld(ing), soms met een woord of paar woorden erbij. Soms toont een kaart alleen een tekst; bijvoorbeeld een gedicht, een grappige reclame of een kwinkslag à la Loesje.

Natuurlijk zijn er stille, murmelende en schreeuwende plaatjes. Het leuke is wel dat ze allemaal iets zeggen. Plaatjes zeggen & beelden en tekstjes beelden & zeggen. Of je de tekst en het beeld nou wel of niet gelijk kan begrijpen). Wat en hoe ze beelden, zoek je als kijker zelf maar uit. Kaarten lossen nou eenmaal geen wereldproblemen op. Hoe ecosofisch, egologisch of diepzinnig ze ook kunnen lijken.

Is een 'Wees jezelf'-je met een duimafdruk en de subtekst 'Er zijn al zoveel anderen' deep-educatief?

Ach, je zal zo'n kaart maar net nodig denken te hebben!

Misschien gaat het in/met/bij bovenstaande kaart wel over zoiets als een nullijn, een fundament om van-onderop te (blijven) geloven in troostrijke, hoopvolle liefde voor mensen, dingen, flora, fauna, funga en fenomenen. Opdat de kunst als kunde van het koesteren van andersheden leerbaar en blijvend is geworden. Zou het niet volksverheffend zijn als we met de hulp van van-onderop-burgerinitiatieven, onderlinge afspraken & regelingen, buurtcomités, burgertoezichthouders en sociale handhavers het voor elkaar krijgen, veel meer dan nu het geval is, geschillen tussen mensen, dieren, flora, fauna, funga en fenomenen op te laten lossen?

Is het nou echt nodig dat de Raad van State na jaren getouwtrek gevraagd wordt een uitspraak te doen over de overlast die enkele woonbootbewoners op enkele zomerse dagen per jaar ervaren als de steiger op de Borneokade in Amsterdam-Oost door recreanten als ligveldje bij het verkoelende open zwemwater wordt benut? Was de uitspraak van de Raad voor de Gemeente en de woonbootbewoners echt nodig om de geniale gedachte van het inkorten van de steiger te leren accepteren? (NOS Nieuws, 01-06-2026, 13:47) Is het nou echt nodig dat burgerinitiatieven in een didactisch formaatje worden beschreven en in *doe wel's en doe niet's* zachtjes edoch gestaag toch wel op z'n minst een beetje worden bepoteld?

Utopisch? Nou, en! Het doordenken van het wereldlijke hoeft heus niet allemaal ideologisch of mathematisch te kloppen om kundig andersheden te koesteren.

Associatief-speculatieve stukkies

Eerste helft

1. Losse flodders

Als de beweging van buiten naar binnen loopt en je het binnen gaat uitzoeken, komen innerlijkheden in de frontposities te staan.

Mindfulness, meditatie en psychologieën kunnen dan levens verzachten.

Als de beweging van buiten naar binnen loopt en je gaat het buiten uitzoeken, komen wereldlijkheden in de frontposities te staan.

Reizen, flodders en kaarten kunnen dan levens verzachten.

Dit boek gaat voor losse flodders van alledaagse wereldwordingen. De koestering van het flodderig zwetsen van de charlatan, maakt de intellectueel vriend van wereldlijkheden.

2. Men weet niet wat het betekent

© https://nl.wikipedia.org/wiki/Chac_mool

Een stenen sculptuur.

Een geklede, half opgerichte, menselijke figuur.

Het hoofd 90°gedraaid.

Knieën opgetrokken.

Voeten plat op de sokkel, loodrecht onder de knieën.

Een schaal in beide handen op de schoot.

Een chac-mool.

Een Franse fotograaf verzoonde de naam chac-mool in de 19e eeuw. In één van de talen van de Maya's betekent chac-mool *donderende voet*. Wikipedia, in eerste aanzet de enige encyclopedie van het alledaagse weten – nu vooral gekoloniseerd door het mediale + praktijktheoretische + het theoretische kennen, Wikipedia dus, zegt dat het onbekend is hoe chac-mools door de volkeren die ze gebruikten zelf werden genoemd. Het expertverhaal gaat dat de schaal werd gebruikt om bloedende harten van mensenoffers te laten zien.

Het zal, of niet: dat is geen vraag maar een ordinaire tweestelling. Waarom zou het kennen van Piet de Expert het moeten winnen van het weten van Jantje de Burger? Waarom zou de zogenoemde waarheid het moeten winnen van het waarachtige, waar geachte geheim?

Waarom zou een leraar het waar geachtge geheim niet geheim laten voor de kinderen die les van hem krijgen? De onderwijzer die een rij schoolkinderen rondleidde tijdens een bezoek aan de ruïnes van Tollan-Xicocotitlan = Tula in Mexico, was een gewone Jan de Burger. Bij alles wat ze daar te zien kregen kon de onderwijzer vertellen in welke beschaving, welke eeuw en welke steensoort alles is gemaakt. Steeds weer besluit hij zijn toelichting met het zinnetje: No se sabe lo quiere decir – Men weet niet wat het betekent.

Italo Calvino vertelt dit verhaaltje namens meneer Palomar. Mooi dat Calvino de denkknoop van meneer Palomar niet ontwaart. Elke visser kan een Palomarknoop aanleggen tussen een vislijn en haakje. De verbinding tussen het ringetje aan de haak en de vislijn maakt de visser met de Palomarknoop. Dat is geen geheim. Ook het antwoord op de vraag waarom juist de Palomarknoop door vissers wordt gebruikt, ligt voor de hand. Het antwoord is niet geraden, maar al doende tot stand gebracht. Want de Palomarknoop houdt stand ongeacht het mogelijke verschil in kracht slash macht van de aan de haak geslagen vis in vergelijking tot de kracht slash macht van het trio vislijn-hengel-visser. *NB Moeilijk leesbare zin? Aanrader nog een keertje lezen maar dan langzamer. Net zoals wij 'm schreven en herschreven.*

De Palomarknoop is geen geheim. De Palomarknoop slaat geen bruggetje tussen de chac-mool en de betekenis ervan. En waarom iedere slang in de Slangenmuur een doodshoofd in zijn bek heeft, laat zich hooguit raden. Meneer Palomar begint er niet aan te gaan raden.

<https://multoqhost.wordpress.com/2014/08/05/chac-mool/>

En de onderwijzer houdt vol:
Esto es un chac-mool. No se sabe lo quiere decir.

Da's verrassend, mooi, leuk, boeiend, voorbeeldig, interessant, ..., toch?
De pap met zulk een schoonheid van geheimen, smaakt zoals een heerlijke
pap moet smaken.

't Is maar goed dat stenen verleerd hebben hun verhalen te vertellen. Want
dan zouden ze eeuw na eeuw, elke dag, meerdere keren aan de bak moeten
vanwege al die nieuwsgierige toeristen. Een selfie is meer dan genoeg, vin-
den de oudere en jongere chac-mools met z'n allen, denk ik.

*Fragment
Masterpiece with modern chacmool.
Collen Maswanganyi*

3. Palomarknoop

3.a. Dag.

Sioe Jeng Tsao is jong, uitgesproken, NL-Chinees, vrouw en autodidact. "Thuis had ik juist geleerd om binnen de kaders te blijven en niet te veel op te vallen."

Promotiekaart van het boek.

3.b. Nacht.

Jan Daudek, de Tsjechische kunstfotograaf, verkent in een quasi 19^e eeuwse stijl thema's als erotiek, onschuld en politieke corruptie. In de jaren 90 van de vorige eeuw waren zijn foto's regelmatig onderwerp van censuur.

Titel: *Grapes of wrath / Hrozný hněvu*. Edited by Sarah Saudek ©Ages

Nacht (b)lijkt donker; dag (b)lijkt licht.

Je moet wel verschrikkelijk ver boven het alledaagse weten staan, zoals bijvoorbeeld de super- α -mannetjes Trump + Infantino, wil je wat er achter de schermen in de nacht gebeurt, in het licht gaan zetten. Deze drie mannen hebben feitelijk en politiek genoeg aan zichzelf.

Jan Daudek verzet zich met hand en beeld en tand tegen zelfbevlekkende politieke nachtelijke corruptie van super-alpha-mannetjes.

Boomerang P07-20

Ook een kwetsbare zoektocht naar identiteit, verbinding en onvoorwaardelijke liefde die in de volle zon is gezet, kan een heuse verzetsdaad zijn.

One World.nl, 21 juni 2024. Beeld: Gert Jan van Rooij.

De (amateur-?) schrijfster Sioe Jeng Tsao kan daarover meespreken. Kan, want haar werken hebben de ogen van haar vader geopend, van haar moeder gesloten. Als dit 'Chinese meisje van de toko' de sculptuur Empower op de NSDM-werf in Amsterdam mocht neerzetten, dan moet er in kapitalen EX voor 'Chinese meisje van de toko' worden gezet; o.i. ook in de blikvelden van haar papa en mama. Vader is trots maar moeder vindt dat de familienaam te schande is gemaakt. Moeder en dochter hebben hun relatie verbroken. We schrijven 2024.

3.c. Edoch.

De dagroutine van de-schijn-ophouden vormt bij de ouders van Sioe Jeng Tsao geen tweestelling met de geheimen van de nacht.

's Nachts kan je zo mooi de kans grijpen om de dag opnieuw te doorlopen om te zien wat je over het hoofd had gezien.

De ouders maken van hun dochter hun clair-obscur op basis van hun eigen daglicht. Terwijl de dochter weigert de geheimen van haar nacht te ontkennen vanwege de dagroutine van de-schijn-ophouden.

NB Deze zinnen horen dus niet alleen bij 2.a. of 2.b. Ze eisen daarom in stilte hun eigen subnummertje op.

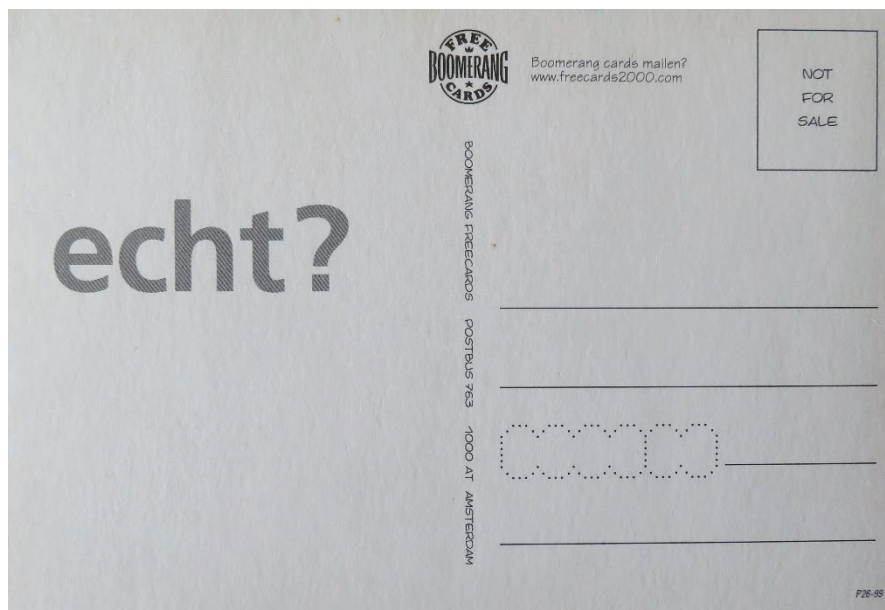
Verknopingen (b)lijken vele malen interessanter dan ... whatever

Be-card, Denmark. In Wear Matinique

4. Echt?

Voor-/achterkant:

Boomerang P26-99

Lieve,

In de etymologiebank staat dat het woordje *eega* een samenstelling is van *ee* = wet en *ga(de)* = echtgeno(o)t(e). *Eega* betekent dan wettelijke echtgenoot. Yoïn van Spijk zegt in haar boek 'Woord voor woord' dat *ee* net als 'eeuw' en het Duitse 'Ehe' (= huwelijk) van **aiwo* (= eeuwigheid, gebruik, wet) komt. Het woorddeel -ga is een afkorting van *gade* (= één van een paar). Deze twee etymologische duidingen behoeven geen keuze. Ze vullen elkaar aan. Er is door geleerden geen laatste woord gesproken. Dankzij Yoïn van Spijk en P.H. Schröder kunnen we 7 eeuwen teruggaande 'verleden tijd' van het woord *echt* op 'n rijtje zetten.

- Proto-Germaans : aiwōhaftaz (*gereconstrueerd*)
- Proto-West-Germaans : aiwahaft (*gereconstrueerd*)
- Oudnederlands : ehaft (*gereconstrueerd*)
- Laatoudnederlands : eft
- Vroegmiddelnederlands : echt

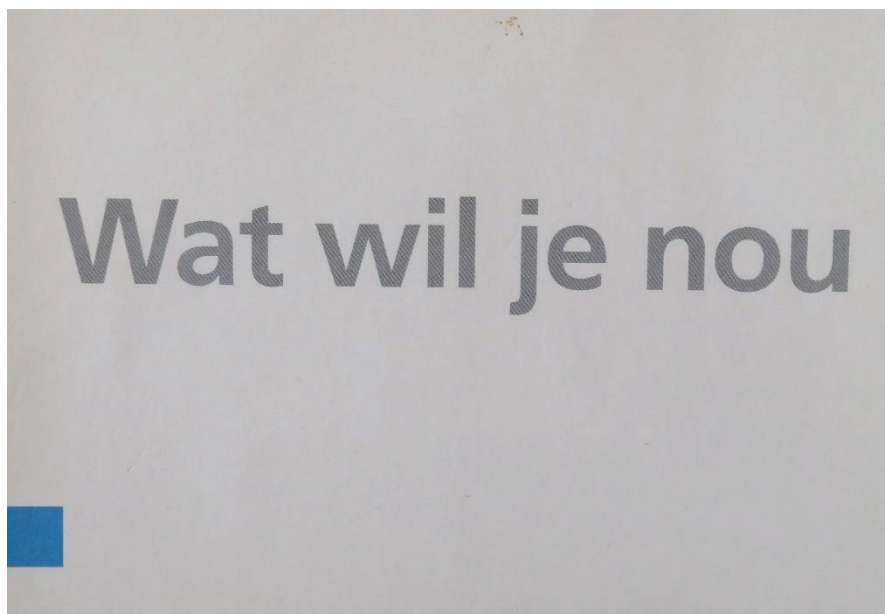
- Middelnederlands : echt
- Nederlands : echt
- Nu-Nederlands : echt

Door de eeuwen heen is het oorspronkelijke begrip echt verouderd en alleen nog terug te vinden in de naamwoorden echtgenoot en echtelijk(e ruzie bijvoorbeeld) + het werkwoord in de echt verbinden.

Nu is *echt* gelijkgesteld met: niet vervalst, niet voorgewend, waar, betrouwbaar, werkelijk.

Op de straat hoor je vooral jongeren vragen: *echt?* Met vraagteken dus. Daarmee bedoelen ze de hedendaagse betekenis. *Echt?* = geen vraag maar de uitdrukking van verbazing waarop geen reactie behoeft te worden gegeven. De echtheid van iets waarop de non-vraag *Echt?* volgt, wordt niet in twijfel getrokken. *Echt?* = misschien wel de ruimtetijd die nodig is voor het denken om het gehoorde in te voegen in de denkorde betreffende de reeds opgedane zintuiglijke ervaringen.

Achter-/voorkant:

Boomerang P26-99

In het gewone leven is de afstand tussen werkelijk en wereldlijk nou eenmaal heel klein, nou ja: wellicht relatief klein; ook in beschouwingen van het werkelijke; ook in doordenkingen van het wereldlijke.

✂ Etymologie van *wereld* (volgens Yoïn van Spijk).

- Proto-Germaans : weraz + aldiz = weraldiz (*gereconstrueerd*)
- Oudnederlands : werolt
- Nu-Nederlands : wereld

Uit de oervorm *wiros* ontstaat *weraz* dat *man* betekent. En van *aldaz* (oud) wordt het zelfstandig naamwoord *aldiz* (ouderdom, leeftijd) afgeleid. *Weraldiz* betekent *oude man* oftewel *mensenleeftijd*. Door de tijd heen breidde de betekenis zich uit met *levenstijd*, *tijdperk*, *aard bestaan*, *aarde* (t.o.v. *hier-namaals*). De hedendaagse betekenis van *wereld* kent een welhaast oneindige verscheidenheid, getuige de uitdrukking: een *wereld* van verschil. Leuk, dat door Yolanda Huntelaar verlucht boek van die Yoïn van Spijk.

✂ Etymologie van *werkelijk* (volgens etymologiebank.nl).

- 13^e eeuw : arbeidzaam, kunstvaardig, deugdelijk.
- Vroegnieuwnederlands : de betekenis wandelt richting reëel, echt.

Werkelijk is in de 13^e eeuw een afleiding van *werk* + het achtervoegsel *lijk*. NB Naast de bovengenoemde betekenissen betekent *werkelijk* ook *tastbaar*, maar dat woord paste niet meer netjes in het geheel van deze opsomming op de regel. Tussen 1500 en 1700, in het Vroegnieuwnederlands, verwatert de betekenis van *actief*, *werkend* naar *reëel*, *echt*. NB Deze betekenisontwikkeling is aan de aanhangers van *Arbeid Adelt* kennelijk voorbijgegaan.

Mag ik als ouder man-mens vaststellen dat hedendaagse jongeren met hun gebruik van het woord *Echt?* een woordelijk tunneltje hebben gegraven tussen *werkelijk* en *wereldlijk*? En dat ze misschien daarom wel meestal genoeg hebben aan enige bekendheid met gewoonten & gebruiken in contact met hun peers? Het deel-hebben-door ... (b)lijkt namelijk zo ongeveer na de eeuwwisseling veel meer van belang en doorslaggevender te zijn geworden, vanwege z'n maatschappelijke verzettelikheden ten opzichte van het deel-zijn-van ... Samenlevingsovereenkomsten en (levens)testamentjes blijven nog steeds wel enigszins noodzakelijk. Omwille van de lieve gezins-/familievrede en het wellicht ook gewenste zo happy mogelijke stervenseinde, kan vanwege dergelijke wettelijke benodigdheden vanuit structuren en vastgeroeste conventies op het niveau van het deel-zijn-van ..., (nog) niet worden weggestreepd. Niet dat dat op zichzelf geeft; het komt uiteindelijk echt! wel

neer op het doen, op de uitvoering. En de notarissen varen er wel bij. Een stukje goeie ontwikkelingshulp eigenlijk dus best wel een beetje.

Jongeren begrepen dat de tijd rijp is om de gelijkelijke edoch niet-productieve achtervoegsels ... elijk + ...lijk in de bijvoeglijke naamwoorden werkelijk en wereldlijk te laten voor wat ze waren. Het voordeel van die rust = dat de resten werk en wereld dichterbij elkaar gedacht kunnen worden. Maar ja, de betekenis van het fragment *werk* in *werkelijk* was al door etymologen gedetecteerd als *arbeid*. Die k moet dan maar als epenthetische medeklinker worden geschrapt (dat wil zeggen: als medeklinker die de mensen spontaan in de uitspraak invoegen). Immers, zo spontaan staan de laatste paar nieuwe generaties ook weer niet ten opzichte van een arbeidzaam leven. Het alternatief voor het weglaten van die epenthetische k zou het schrappen van het *stemhebbende alveolaire plosief*: de d-klink (volgens Diederik van der Wal). Eenvoudiger (b)leek het om een bijdrage te leveren aan de vereenvoudiging van het Nederlandse alfabet – door alleen een oneigenlijke extensie van de d-klink te skippen. De d is derhalve in de schrijfwijze van δ (delta) of de hoofdletter Δ teruggegeven aan het Oud-Grieks en exclusief toebedeeld aan de astrodynamica, chemie, fysica en wiskunde. Wat moet je als NL-jongere eigenlijk op straat met zo'n on-Nederlandse letter. Hun zoeken 't maar uit met die delta's.

Zo is de weg geteerd om het restant *wer* en *wereld* in elkaar te vlechten als één woord voor de *werkelijke wereldlijkheid* en de *wereldlijke werkelijkheid*. Persoonlijk ben ik zijn we er blij mee!

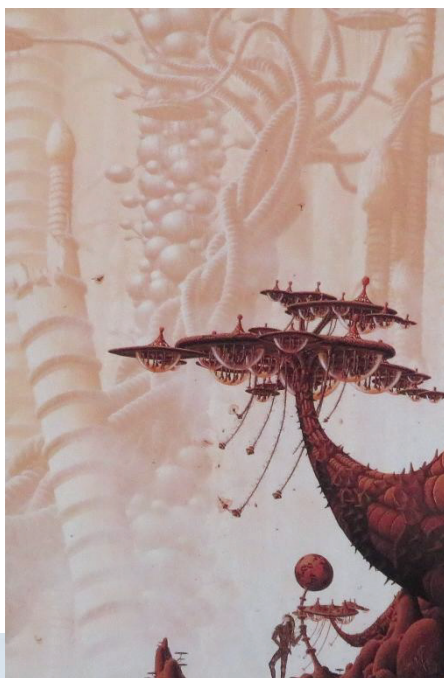
Als je als ouder man-mens jongeren niet meer zo goed weet te snappen, begin dan gewoon met 'Lieve'. Dan schrijf je tegelijkertijd naar het verleden, het heden en de toekomst, zonder te worden verorberd door het dominante verleden van de taal. Je toont dan de luxe van Aman; de luxe van de mens die de Arabische rust en veiligheid heeft verworven.

أمان - Aman

Boomerang (ongenummerd)

© Aman Haas

*Aman Science Fiction
en fantasy art*

Ik begin gewoon met 'Lieve'

SCHRIJVEN NAAR
DE TOEKOMST

*Boomerang P06-25
Schrijven naar de toekomst.nl.*

5. Bloemen

Hoe het komt dat bloemen van mensen houden? Zo'n dikke 50 jaar geleden schijnen bloemen plotseling van mensen te zijn gaan houden. Niemand kan je vertellen hoe dat komt. Alleen het Bloemenbureau doet net alsof tie 't weet. Maar dat klopt niet; het gebeurde gewoon. Tot die tijd werden de bloemetjes 's winters binnen gezet en aan het begin van de lente buiten. Dat was het dan. Omdat het lente werd, nipte men vast wel een extra borreltje-van-geluk. Achter de dikke boom kon men elkaar weer in de opgewarmde schaduwen verkennen. Maar dat had allemaal weinig tot niets te maken met blommestjes. De bloemen werden vanwege het lenteweer buiten gezet – al het zogenaamd bijbehorende ontspruit aan stoerdoenerij en zich potent voelende geesten. Aan stoute denkraden van getrainde spieren met kleurrijke tattoos.

Bloemen houden net als mensen hooguit van zichzelf en hun soortgenoten. De vergrotende trap van een-soort-van-misschien-wel bloemenliefde (b)lijken de eetbare bloemetjes die een ecokok graag op een klaargemaakt gerecht drapeert. Ook dan weet de bloemetjeseter echter niet of de ecokok die zijn bloemetjes vanwege zijn vakliefde of klantliefde buiten zet. Laten we het houden op vakliefde.

Echte bloemenliefde bestaat natuurlijk alleen tussen bloemen, zoals echte mensenliefde alleen tussen mensen bestaat. Zo'n denken houdt de soorten tenminste politiek zuiver. Voor de bloemen die zich in de lentezon senang voelen, is de mens niet meer dan een verplaatsingsmachine. Dat een mens zijn bloemen buitenzet, is voor de bloemen niets meer dan een menselijke mobiliteitsact. Dus een-soort-van machinale honden op tonelen à la Wim T. Schippers. Voor de mens is de bloem een-soort-van feestgeruis, een ontwaking, een verlangen naar schoonheid, soms de schoonheid zelve.

Bloemen hebben de air dat ze veelal meer zeggen dan woorden. Overigens nadát de bedoelde woorden erin gepropt zijn. Da's lekker gemakkelijk dus. Jezelf verwennen kan met een bloemetje. Je haalt de vrolijkheid van de lente + de schoonheid van de bloemen in huis. Voor velen een gelukzalige inclusie.